

Henclová - nová lokalita pseudomalachitu v Slovenskej republike

Henclová - new occurrence of pseudomalachite in the Slovak Republic

MARTIN ŠTEVKO¹⁾, JIŘÍ SEJKORA²⁾ A DANIEL OZDÍN¹⁾

¹⁾ Univerzita Komenského, Prírodovedecká fakulta, Katedra mineralógie a petrológie, Mlynská dolina, 842 15 Bratislava, Slovenská republika

²⁾ Národní muzeum, Václavské náměstí 68, 115 79 Praha 1 Česká republika

ŠTEVKO M., SEJKORA J., OZDÍN D. (2008): Henclová - nová lokalita pseudomalachitu v Slovenskej republike. - Bull. mineral.-petrolog. Odd. Nár. Muz. (Praha) 16/1, 36-39. ISSN: 1211-0329.

Abstract

Pseudomalachite was found at mine dumps of the occurrence Breziny, about 200 m northern from the Henclová village, the Slovenské Rudohorie Mountains, Slovak Republic. It forms hemispherical aggregates and crusts (up to 3 x 3 cm in size) in the cavities of quartz gangue in association with malachite, goethite and rare relics of primary chalcopyrite. Surface of its spherical aggregates is formed by tiny (up to 80 µm) tabular crystals. Pseudomalachite aggregates are dark green, non-diaphanous and they have a shimmer to vitreous luster. Pseudomalachite is monoclinic, space group $P2_1/c$, the unit-cell parameters refined from X-ray powder data are: $a = 4.4799(5)$, $b = 5.7485(7)$, $c = 17.061(2)$ Å, $\beta = 91.13^\circ$ (1), $V = 439.27(6)$ Å³. The ED analysis at electron microprobe confirmed results of X-ray diffraction study; Cu, P and O were found as main constituents.

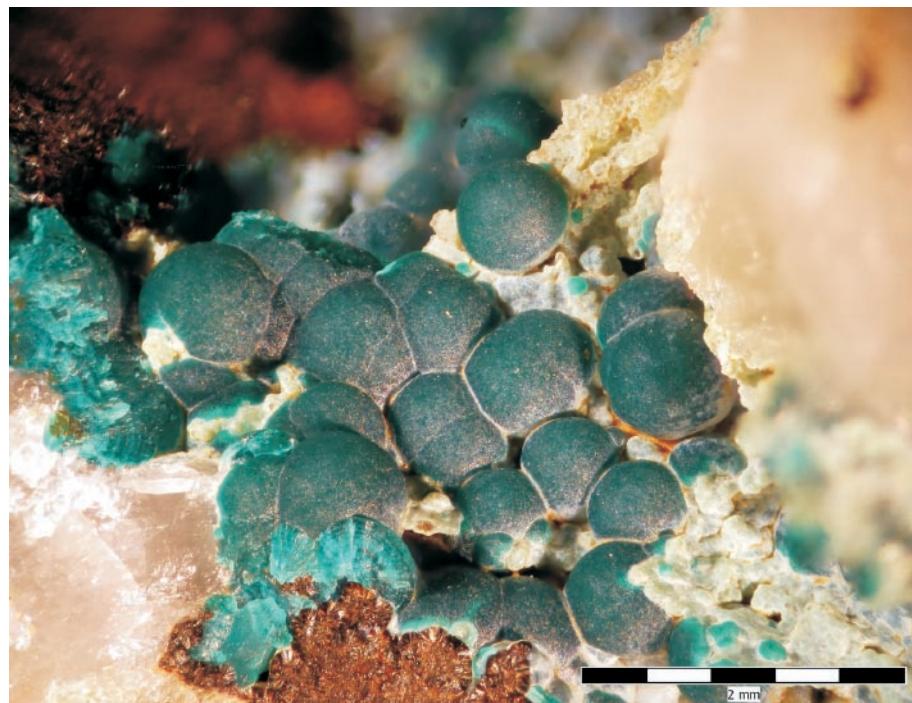
Key words: pseudomalachite, X-ray powder diffraction data, Henclová, Gemicicum Unit, Slovak Republic

Úvod

Pseudomalachit patrí k pomerne hojným sekundárnym minerálom a v súčasnosti je vo svete známych takmer 250 jeho výskytov. Typovou lokalitou pseudomalachitu je Erl pri Linz am Rhein v Nemecku (Stalder 2008). Ďalšou klasickou lokalitou pseudomalachitu v Nemecku je Reichenbach (Weiss 1990). K ďalším známym lokalitám vo svete patrí Nižnij Tagilsk v Rusku a provincia Shaba v Zaire (Bernard, Rost eds. 1992), Vielsalm v Belgicku (Palache et al. 1951) a Miguel Vacas Mine v Portugalsku (Rewitzer, Marques de Sá 1998). V Karpatoch patrí pseudomalachit k pomerne vzácnemu výskytujúcim minerálom. V Rumunsku je známy z lokality Băița Bihor (Szakáll ed. 2002). V Poľsku bol opísaný

z lokality Stara Góra (Suida 2001) a dolomitového lomu Rędziny (Domańska 2003).

Na Slovensku je klasickou a najvýznamnejšou lokalitou pseudomalachitu ložisko Podlipa v Ľubietovej (Szakáll ed. 2002). Hyršl (1991) opísal z Ľubietovej aj výskyt ďalších dvoch polymorfných modifikácií $Cu_5(PO_4)_2(OH)_4$: ludjibaitu a reichenbachitu. Ďalšie, novšie analyticky nepotvrdené výskytu pseudomalachitu sú uvádzané z lokalít Betliar (Zepharovich 1859), Poník - Farbišťa (Zipser 1817) a Španej Doliny (Figuschová 1978).

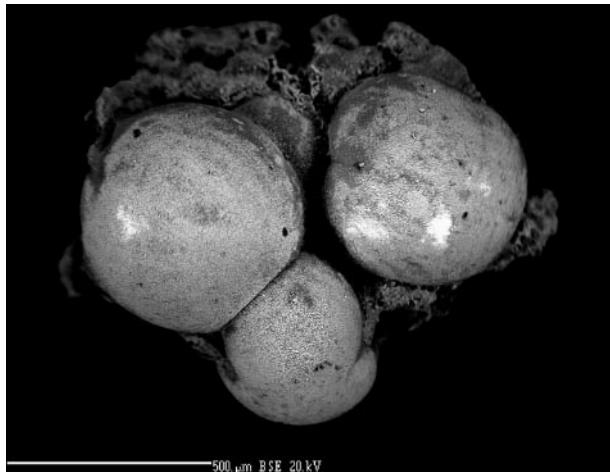
Obr. 1 Guľovité agregáty pseudomalachitu na kremení. Foto M. Števko.

Topografická a geologická charakteristika výskytu

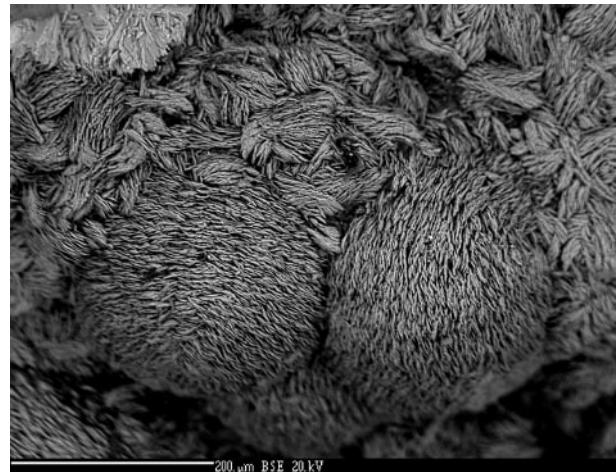
Vzorky s pseudomalachitom boli nájdené na nevelkých haldách na lokalite Breziny, ktorá sa nachádza ~ 200 m na S od obce Henclová (18 km j JV. od Spišskej Novej Vsi) v Slovenskom Rudohorí (Slovenská republika). Táto lokalita bola doteraz známa predovšetkým výskytom bohatých agregátov goethitu (Grecula ed. 1995). Staré banské práce na lokalite sledovali povrchové časti rovnomennej krátkej žily so smerom V - Z (Václav 1966). Žila vystupuje v mylonitizovaných očkatých metapelitech kojšovského príkrovu gemerika a spolu s ďalšími žilami v okolí Henclovej patrí do starovodského žilného pásma (Grecula ed. 1995). Hlavným nerudným minerálom žily je kremeň, ktorý obsahuje zhluky a agregáty goethitu. Podľa Václava (1966) vyskytuje i chalkopyrit a malachit.

Fyzikálno-chemická charakteristika pseudomalachitu

Pseudomalachit sa na študovanej lokalite vyskytuje v dutinách (o veľkosti do 5 cm) pôrovitej kremennej žiloviny. Vytvára nepriehľadné tmavo zelené kôry a povlaky s matným až skleným leskom na plochách do 3 x 3 cm, ktoré sú zložené z drobných obličkovitých agregátov (obr. 1). Vzácnejšie sa vyskytujú aj jednotlivé gulicovité agregáty s veľkosťou do 2 mm, pričom tieto agregáty majú koncentrickú vnútornú stavbu. Makroskopicky hladký povrch sférických agregátov pseudomalachitu (obr. 2) je tvorený až 80 µm veľkými tabuľkovitými kryštálmi (obr. 3), obvykle však oveľa menšími. Tieto kryštály často na seba paralerne narastajú a miestami sa vzácnne zoskupujú sa i do snopčekovitých agregátov. Pseudomalachit asociouje spolu s malachitom a goethitom. V kremeni sa miestami nachádzajú tiež relikty primárneho chalkopyritu.

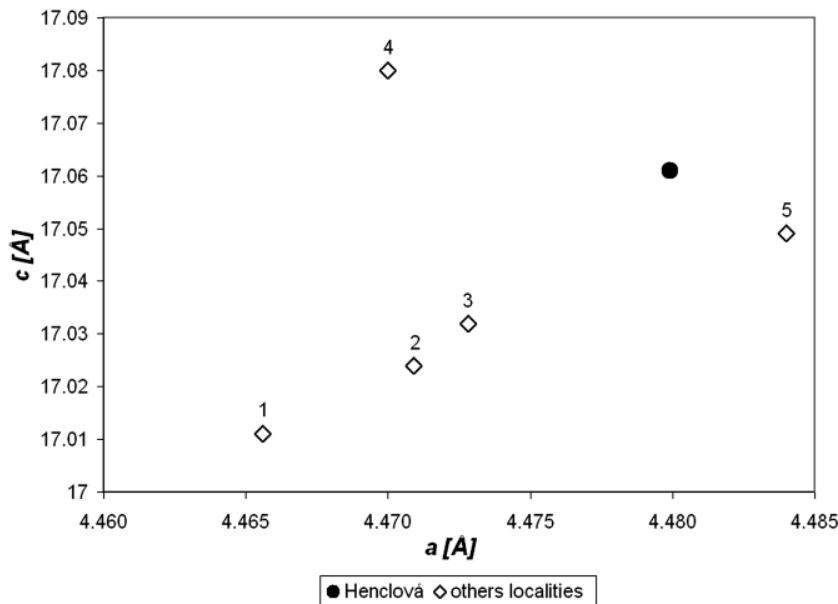
Obr. 2 Sférické agregáty pseudomalachitu. SEM foto (Cameca SX100) D. Ozdín.

Obr. 3 Detail povrchu aggregátov pseudomalachitu. SEM foto (Cameca SX100) D. Ozdín.

Tabuľka 1 Röntgenové práškové údaje pseudomalachitu z Henclovej

<i>h</i>	<i>k</i>	<i>l</i>	<i>d_{obs.}</i>	<i>I/I₀</i>	<i>d_{calc.}</i>	<i>h</i>	<i>k</i>	<i>l</i>	<i>d_{obs.}</i>	<i>I/I₀</i>	<i>d_{calc.}</i>	<i>h</i>	<i>k</i>	<i>l</i>	<i>d_{obs.}</i>	<i>I/I₀</i>	<i>d_{calc.}</i>
0	1	2	4.769	2	4.767	1	2	3	2.2174	2	2.2175	0	3	5	1.6711	1	1.6707
1	0	0	4.478	100	4.479	0	2	5	2.1971	1	2.1981	2	2	4	1.6232	1	1.6232
1	1	-1	3.470	9	3.470	0	0	8	2.1328	1	2.1322	2	1	-7	1.6002	2	1.5996
1	1	1	3.449	5	3.449	1	2	4	2.0930	2	2.0945	2	2	-5	1.5797	1	1.5788
1	1	-2	3.281	2	3.282	1	1	-7	2.0188	1	2.0207	2	1	7	1.5709	1	1.5708
1	0	-4	3.119	9	3.119	2	1	2			2.0184	2	2	5	1.5586	2	1.5589
1	0	4	3.057	6	3.059	2	0	-4	1.9989	1	1.9990	2	0	8	1.5294	1	1.5293
1	1	-3	3.023	2	3.022	1	2	-5	1.9809	1	1.9833	0	3	7	1.5060	1	1.5062
1	1	3	2.980	7	2.980	1	2	5	1.9650	1	1.9634	3	0	0	1.4932	4	1.4930
0	1	5	2.931	2	2.934	2	1	3	1.9469	1	1.9475	0	2	10	1.4660	1	1.4669
0	2	0	2.874	2	2.874	0	2	7	1.8579	1	1.8587	2	3	0	1.4567	1	1.4560
0	0	6	2.845	1	2.843	0	3	3	1.8161	1	1.8158	2	3	-2	1.4385	1	1.4383
0	2	1	2.832	1	2.834	2	1	-5	1.7958	1	1.7949	1	3	-7	1.4327	1	1.4330
0	2	2	2.723	3	2.724	2	0	-6	1.7759	1	1.7763	1	3	7	1.4224	1	1.4225
1	1	4	2.701	1	2.700	2	2	0	1.7660	2	1.7666	0	0	12			1.4215
0	2	3	2.568	1	2.565	2	1	5			1.7658	2	2	7	1.4198	2	1.4198
0	1	6	2.550	1	2.548	2	2	-1			1.7600	3	0	-4			1.4179
1	1	-5	2.474	2	2.473	2	2	1	1.7549	1	1.7544	0	4	2			1.4171
1	1	5	2.435	3	2.435	2	2	-2	1.7356	5	1.7352	2	1	-9			1.4160
1	0	-6	2.421	2	2.422	1	2	-7	1.7245	1	1.7260	3	1	3	1.3939	3	1.3942
1	2	1	2.391	10	2.392	2	2	2			1.7245	0	4	3	1.3939	1	1.3933
1	2	-2	2.334	2	2.334	1	2	7	1.7073	1	1.7077	1	2	10	1.3872	1	1.3871
1	2	2	2.321	4	2.321	2	2	-3	1.6948	1	1.6945						
2	0	0	2.239	15	2.240	1	1	-9	1.6807	1	1.6811						

Obr. 4 Porovnanie mriežkových parametrov a a c pseudomalachitu z Henclovej s ďalšími publikovanými údajmi. Vysvetlivky: 1 - Berry (1950); 2 - Hutton (1959); 3 - Shoemaker et al. (1977); 4 - Ghose (1963); 5 - Malý, Sejkora (2004).

Tabuľka 2 Mriežkové parametre pseudomalachitu (pre monoklinickú priestorovú grupu $P2_1/c$)

	a [Å]	b [Å]	c [Å]	β [°]	V [Å ³]
táto práca	4.4799 (5)	5.7485 (7)	17.061 (2)	91.13 (1)	439.27 (6)
Malý, Sejkora (2004)	4.484 (1)	5.755 (1)	17.049 (5)	91.11 (2)	439.8 (1)
Shoemaker et al. (1977)	4.4728 (4)	5.7469 (5)	17.032 (3)	91.043 (7)	437.70
Ghose (1963)	4.47	5.75	17.08	91.12	438.9
Hutton (1959)	4.471 (5)	5.747 (7)	17.02 (2)	91.01 (8)	437.3 (6)
Berry (1950)	4.47 (1)	5.75 (1)	17.01 (5)	90.85 (23)	436.8 (12)

Röntgenové práškové údaje boli získané pomocou difráktometra HZG4/AREM-Seifert pri nasledovných podmienkach: urýchľovacie napätie 50 kV, prúd 40 mA, žiarenie CuK α , step-scanning 0.05°/8 s. Pre zníženie pozádia záznamu bol práškový preparát nanesený pomocou etanolu na nosič zhotovený z monokryštálu Si. Získané údaje boli vyhodnotené pomocou softvéru ZDS pre DOS (Ondruš 1993) s použitím profilovej funkcie Pearson VII. Röntgenové práškové údaje pseudomalachitu z Henclovej (tab. 1) sú v dobrej zhode s údajmi uvádzanými pre túto minerálnu fázu aj s teoretickým záznamom vypočítaným z údajov o jeho kryštálovej štruktúre (Shoemaker et al. 1977). Významnejšie rozdiely v intenzitách jednotlivých difráckých máxim sú spôsobené relatívne výraznou prednostnou orientáciou (001) typu v študovanej vzorku. Možná prítomnosť polymorfných modifikácií pseudomalachitu - ludjibajitu a reichenbachitu nebola v študovaných vzorkách preukázaná ani v minoritnom množstve.

Röntgenové práškové údaje pseudomalachitu z Henclovej boli indexované na základe teoretického záznamu vypočítaného programom Lazy Pulverix (Yvon et al. 1977) z kryštálových štruktúrnych údajov publikovaných v práci Shoemaker et al. (1977). Parametre jeho základnej bunky (tab. 2) spresnené pomocou programu Burnham (1962) dobre zodpovedajú údajom publikovaným pre túto minerálnu fázu. Porovnanie mriežkových parametrov a a c pseudomalachitu z Henclovej a ďalších lokalít vo svete (obr. 4) naznačuje možnosť existencie dvoch trendov v ich hodnotách; ďalšia interpretácia týchto trendov vzhľadom k absencii údajov o chemickom zložení vzoriek v publikovaných prácach nie je možná.

Správnosť identifikácie pseudomalachitu pomocou röntgenovej práškovej difracie sme potvrdili aj identifiká-

ciou prvkov pomocou EDS analýzy (Cameca SX100, 20 kV, 2 nA), kde okrem základných prvkov Cu, P a O neboli prítomné ani v stopových množstvách žiadne ďalšie prvky.

Podakowanie

Milou povinnosťou autorov je podakovať pánovi Ľudovítovi Dojčanskému za poskytnutie študijného materiálu. Predložená práca vznikla v rámci projektu MK00002327201 za finanční podpory Ministerstva kultury ČR.

Literatúra

- Bernard J. H., Rost R. eds. (1992): Encyklopédický přehled minerálů. - 1-704, Academia, Praha.
- Berry L. G. (1950): On pseudomalachite and cornetite. - Amer. Mineral. **35**, 365-385.
- Burnham Ch. W. (1962): Lattice constant refinement. - Carnegie Inst. Washington Year Book **61**, 132-135.
- Domańska J. (2003): Rządiny. - Otoczak **29**, 38-52.
- Figuschová M. (1978): Posnjakit, antlerit a jarosit z ložiska Špania Dolina. - Miner. Slov. (Spišská Nová Ves) **10**, 4, 383-384.
- Ghose S. (1963): The crystal structure of pseudomalachite, $Cu_5(PO_4)_2(OH)_4$. - Acta Cryst. **16**, 124-128.
- Grecula P. ed. (1995): Ložiská nerastných surovín Slovenského rudohoria 1. - 1-834, Geocomplex, Bratislava.
- Hutton C. O. (1959): An occurrence of pseudomalachite at Safford, Arizona. - Amer. Mineral. **44**, 1298-1301.
- Hyršl J. (1991): Three polymorphs of $Cu_5(PO_4)_2(OH)_4$ from Lubietova, Czechoslovakia. - N. Jb. Miner., Mh., 281-287.

- Malý K. D., Sejkora J. (2004): Supergenní Cu a Bi mineralizace na lokalitě Tři Sekery u Mariánských Lázní. - *Bull. mineral.-petrolog. Odd. Nár. Muz. (Praha)* **12**, 136-139.
- Ondruš P. (1993): ZDS - A computer program for analysis of X-ray powder diffraction patterns. - *Materials Science Forum*, 133-136, 297-300, EPDIC-2. Enchede.
- Palache C., Berman H., Frondel C. (1951): The System of Mineralogy of James Dwight Dana and Edward Salisbury Dana. - Yale University 1837-1892, Volume II, 800 s.
- Rewitzer C., Marques de Sá J. P. (1998): Die Miguel Vacas Mine: Eine Kupferlagerstätte im Süden Portugals. - *Lapis* **23**, 5, 13-23.
- Shoemaker G. L., Anderson J. B., Kostiner E. (1977): Refinement of the crystal structure of pseudomalachite. - *Amer. Mineral.* **62**, 1042-1048.
- Siuda R. (2001): New sulphate minerals from the Stara Góra oxidised zone, Radzimowice, Kaczawskie Mts. - *Mineralogical Society of Poland, Special Papers* **18**, 186-188.
- Stalder H. A. (2008): Catalogue of type mineral specimens. - www.agiweb.org/smmp/IMA-CM.
- Szakáll S. ed. (2002): Minerals of the Carpathians. - 1-479, Granit, Prague.
- Václav J. (1966): Mineralogicko-paragenetické a geochemické pomery hydrotermálnych rudných žil v oblasti Švedlár-Stará Voda-Volovec. - MS, Archív ŠGÚDŠ, Bratislava.
- Weiss S. (1990): Mineralfundstellen Atlas Deutschland-West. -1320, Chr. Weise Verlag, München.
- Yvon K., Jeitschko W., Parthé E. (1977): Lazy Pulverix, a computer program for calculation X-ray and neutron diffraction powder patterns. - *J. Appl. Cryst.* **10**, 73-74.
- Zepharovich V. (1859): Mineralogisches Lexicon für das Kaiserthum Österreich. I. Band. - 1-627, Wilhelm Braumüller, Wien.
- Zipser Ch. A. (1817): Versuch eines topographisch-mineralogischen handbuches von Ungarn. - 1-440, Carl Friedrich Wigand, Oedenburg.